

20 ਅਕਤੂਬਰ 2024
ਪਿੰਡੇਕੁਸਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 22ਵਾਂ ਐਤਵਾਰ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸੱਚਾ ਮੰਦਰ

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਅਧਿਆਇ 7 ਆਇਤਾਂ 1 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 14 ਤੀਕ

ਜ਼ਬੂਰ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ 84 ਆਇਤਾਂ 1 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 11 ਤੀਕ

ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਅਧਿਆਇ 2 ਆਇਤਾਂ 13 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 22 ਤੀਕ

ਮਰਕੁਸ ਅਧਿਆਇ 11 ਆਇਤਾਂ 11 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 18 ਤੀਕ

ਮੁੱਖ ਆਇਤ: ਮਰਕੁਸ ਅਧਿਆਇ 11 ਆਇਤ 17 - "ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੇ ਮੇਰਾ ਘਰ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਘਰ ਸਦਾਵੇਗਾ? ਪਰ ਤੁਸਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਡਾਕੂਆਂ ਦੀ ਖੋਹ ਬਣਾ ਛੱਡਿਆ ਹੈ!"

ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰੇ ਭਰਾਵੇ ਅਤੇ ਭੈਣੇ, ਅੱਜ ਅਸੀਂ "ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸੱਚਾ ਮੰਦਰ" ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਪੂਰੀ ਬਾਇਬਲ ਵਿੱਚ, ਮੰਦਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰਿਕ ਮੰਦਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਜ਼ਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਅੱਜ ਦੇ ਪਾਠਾਂ - ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਰਕੁਸ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ - ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਮਝਾਂਗੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸੱਚਾ ਮੰਦਰ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਲੀਸਿਆ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਦਿਹ, ਅੱਜ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੰਦਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ. ਝੂਠੀ ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀ (ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਅਧਿਆਇ 7 ਆਇਤਾਂ 1 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 14 ਤੀਕ)

ਸਾਡਾ ਸਫ਼ਰ ਨਬੀ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੈਕਲ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਝੂਠੀ ਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਰਾਏਲੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਹੈਕਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਸਿੱਟੇ ਵੱਜੋਂ, ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਨੈਤਿਕ ਕਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੰਦਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: ਹੈਕਲ ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਪਨਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਖਾਲੀ ਰਸਮਾਂ ਜਾਂ ਵਿਖਾਵੇ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਆਇਤਾਂ 9 ਅਤੇ 10 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚੇਰੀ ਕਰੋਗੇ, ਖੂਨ ਕਰੋਗੇ, ਜ਼ਨਾਹ ਕਰੋਗੇ, ਝੂਠੀ ਸੌਂਹ ਖਾਓਗੇ, ਬਿਆਲ ਲਈ ਧੂਪ ਧੁਖਾਓਗੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਿਓਤਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਓਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ? ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਆਓਗੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਨਮੁਖ ਏਸ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਖਲੋਵੋਗੇ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖੋਗੇ ਕਿ ਅਸਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਭਈ ਏਹ ਸਾਰੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਕੰਮ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਜਾਓ?" ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਅੱਜ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਾਧਨਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜੇ ਹਰ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋਏ ਚਰਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ, ਪਰ ਅਕਸਰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਦਿਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਆ ਕੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਚੁਭਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਡੂੰਘੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁੱਝ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਭਗਤੀ ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਦਿਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੱਚਿਆਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਅਰਾਧਨਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ।

ਦੂਜਾ ਵਿਚਾਰ. ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਲਈ ਤਰਸਣਾ (ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ 84 ਆਇਤਾਂ 1 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 11 ਤੀਕ)

ਜ਼ਬੂਰ 84 ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਲਈ ਡੂੰਘੀ ਤਾਂਘ ਨੂੰ ਖੁਬਸੂਰਤੀ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੇ ਲਿਖਾਰੀ ਨੇ ਇਕ ਸੁਚੱਜੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, “ਹੇ ਮੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ, ਤੇਰੇ ਡੇਹਰੇ ਕਿਹੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਤੇ ਹਨ!” ਇਹ ਤਾਂਘ ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ, ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਇਤਾਂ 10 ਅਤੇ 11 ਵਿੱਚ, ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦਾ ਲਿਖਾਰੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, “ਤੇਰੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਹਜ਼ਾਰ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਨ ਦਾ ਰਾਖਾ ਬਣਨਾ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਤੰਬੂਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਨਾਲੋਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਸੁਰਜ ਤੇ ਇੱਕ ਢਾਲ ਹੈ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਯਾ ਅਤੇ ਤੇਜ ਦੇਵੇਗਾ, ਉਸ ਸਿਧਿਆਈ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਨਾ ਰੋਕੇਗਾ।” ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਦੀ ਹੈ: ਅਰਥਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਦੀ ਤਾਂਘ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਨਿੱਜੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਰੋਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਬਾਈਬਲ ਪੜ੍ਹਨ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘਰ ਮਿੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਲਈ ਪਨਾਹ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਦੂਸਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੱਚਾ ਮੰਦਰ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਲਈ ਤਰਸਦੇ ਰਹੀਏ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤਬਦੀਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਤੀਜਾ ਵਿਚਾਰ. ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਏਕਤਾ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਅਧਿਆਇ 2 ਆਇਤਾਂ 13 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 22 ਤੀਕ)

ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦਿਹ ਦੇ ਅੰਦਰਲੀ ਏਕਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਲੰਮੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਸੀਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ ਨੇੜੇ ਲਿਆਏ ਗਏ ਹਾਂ। ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੀ ਕੰਧ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕ ਹਾਂ। ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਦਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰਕ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਇੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਪੱਥਰ ਹੈ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦਿਹ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਏਕਤਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਤਹੀ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਂਝੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਜੁੜਿਆ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਜੱਥੇਬੰਦੀ ਅਤੇ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਾਲੇ ਭਰੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਏਕਤਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦਿਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ - ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਿਛੋਕੜਾਂ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਟੁੱਟ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਮਿਤਰਤਾ ਬਣ ਗਈ। ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਏਕਤਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਗਵਾਹ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਮੰਦਰ ਵਜੋਂ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੌਂਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਜੋਂ ਸਾਡੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਚਾ ਦੇਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਚੌਥਾ ਵਿਚਾਰ. ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ (ਮਰਕੁਸ ਅਧਿਆਇ 11 ਆਇਤਾਂ 11 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 18 ਤੀਕ)

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਦੇ ਠਹਿਰਾਏ ਹੋਏ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪਾਠ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਡੂੰਘੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਜਮਾ ਲਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਵਪਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਰਾਧਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੰਦਰ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਘਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਮੰਦਰ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਸਿਰਫ਼ ਘਰ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ; ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਮੁੜ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਰ ਕੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੱਚਾ ਮੰਦਰ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਸਭ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹੈਕਲ ਦੇ ਅਸਲ ਸੁਭਾਓ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਛਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਭਿਆਸਾਂ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ? ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਭਾਈਚਾਰਾ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਪਏ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ - ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਅਣਚਾਹੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਦਿਲ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਥਾਂ ਬਣਾਈ। ਇਹ ਮੰਦਰ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਣ ਦੇ ਵਾਂਙੂ ਹੈ: ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਨਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਇੱਕ ਛੂਹਣ ਵਾਲੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਆਓ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਕਰੀਏ ਕਿ ਸਾਡੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਦਰਸਾ ਸਕਣ। ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਣ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਾਰ

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੱਚਾ ਮੰਦਰ" ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮਨਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਨਿਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਇੱਕ ਜੀਉਂਦੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਰੂਪ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇ ਪਾਠ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਅਰਾਧਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਲਈ ਤਰਸਣ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੱਚਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਉ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੱਚਾ ਮੰਦਰ ਬਣਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕਰੀਏ - ਅਰਥਾਤ, ਉਹ ਅਸਥਾਨ ਬਣਨ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਅਰਾਧਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਏਕਤਾ ਵਧਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਮਸੀਹ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਫ਼ਰ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਇੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹਾਂ।

ਆਓ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੀਏ

ਹੇ ਦਿਆਲੂ ਪਿਤਾ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਮੰਦਰ ਕਹਾਉਣ ਦੇ ਆਦਰ ਲਈ ਤੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਤੇਰੇ ਆਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੀਉਣ ਜੀਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ। ਸਾਡੀ ਅਰਾਧਨਾ ਸੱਚੀ ਹੋਵੇ, ਤੇਰੇ ਲਈ ਸਾਡੀ ਤਾਂਘ ਸੱਚੀ ਹੋਵੇ, ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸਾਡੀ ਏਕਤਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਸਾਡੀ ਗਵਾਹੀ ਸੱਚਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਤੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਸੱਚਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਆਮੀਨ।